

EBA/GL/2014/05

7. července 2014

Obecné pokyny

k převodu významného úvěrového rizika v souvislosti s články 243
a 244 nařízení 575/2013

Obecné pokyny orgánu EBA k převodu významného rizika u sekuritizace

Status těchto obecných pokynů

Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané v souladu s článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (dále jen „nařízení o orgánu EBA“). V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EBA příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se tímto doporučením řídily.

Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by právní předpisy Unie měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Orgán EBA tudíž očekává, že se obecnými pokyny budou řídit všechny příslušné orgány a všichni účastníci finančního trhu, jimž jsou obecné pokyny určeny. Příslušné orgány, na které se obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit tak, že je náležitě začlení do svých postupů dohledu (např. změnou svého právního rámce nebo svých pravidel dohledu a/nebo obecných pokynů či procesů dohledu), a to i tam, kde jsou zvláštní obecné pokyny uvedené v tomto pokynu určeny primárně institucím.

Oznamovací povinnost

V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EBA musí příslušné orgány do 7. 9. 2014 oznámit orgánu EBA, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, případně uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Nebude-li do tohoto termínu podáno žádné oznámení, bude mít orgán EBA za to, že se příslušné orgány těmito pokyny neřídí. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který lze nalézt v oddíle 5, na e-mailovou adresu compliance@eba.europa.eu s uvedením značky „EBA/GL/2014/05“. Oznámení by měly podat osoby oprávněné oznámit jménem svého příslušného orgánu, zda se těmito pokyny řídí, či nikoli.

Oznámení budou v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EBA zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA.

Hlava I – Oblast působnosti a obecné zásady

1. Oblast působnosti

1. Tyto obecné pokyny se vztahují na:

- a. instituce, které jsou původci a týkají se jich články 243 a 244 nařízení (EU) č. 575/2013,
- b. příslušné orgány.

2. Instituce, které jsou původci, by měly používat i) obecné požadavky stanovené v těchto obecných pokynech pro všechny transakce, u kterých se uplatňuje převod významného rizika podle článku 243 nebo 244 nařízení (EU) č. 575/2013, a ii) zvláštní požadavky stanovené v těchto obecných pokynech pro dosažení převodu významného rizika na třetí strany v souladu s čl. 243 odst. 4 nebo čl. 244 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Příslušné orgány by měly tyto obecné pokyny používat v těchto situacích:

- a. při určování sekuritizačních transakcí, u kterých se úvěrové riziko nepovažuje za převedené, i když tyto transakce splňují jednu z podmínek podle čl. 243 odst. 2 nebo čl. 244 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013,
- b. při posuzování toho, zda instituce, která je původcem, plní obecné požadavky obecných pokynů u všech transakcí, pro něž uplatňuje převod významného rizika podle článku 243 nebo 244 nařízení (EU) č. 575/2013,
- c. při posuzování toho, zda instituce, která je původcem, plní požadavky podle čl. 243 odst. 4 a čl. 244 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Kromě údajů, které jsou orgánu EBA poskytovány podle čl. 243 odst. 6 a čl. 244 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013, by příslušné orgány měly orgánu EBA každoročně poskytovat údaje o transakcích přezkoumaných podle odst. 3 bodu 1 těchto obecných pokynů, a to pomocí šablony uvedené v příloze 1.

2. Obecné zásady

1. Splnění podmínek stanovených v čl. 243 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 opravňuje instituci, která je původcem tradiční sekuritizace, aby příslušné sekuritizované expozice vyňala z výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, a opravňuje instituci, která je původcem syntetické sekuritizace, aby vypočítala objemy rizikově vážených expozic, případně výši očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice v souladu s článkem 249 nařízení (EU) č. 575/2013, ledaže by příslušný orgán v jednotlivém případě rozhodl, že se

významné úvěrové riziko nepovažuje za převedené na třetí strany, nebo by ve vztahu k dané sekuritizaci nebyla splněna kterákoli z podmínek podle čl. 243 odst. 5 nebo čl. 244 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Příslušné orgány by měly zajistit, aby existovaly postupy pro identifikaci sekuritizačních transakcí, které by bez ohledu na dodržení čl. 243 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 měly být dále přezkoumány příslušným orgánem v souladu s hlavou III těchto obecných pokynů za účelem posouzení toho, zda bylo transakcí skutečně dosaženo souměřitelného převodu úvěrového rizika na třetí strany.
3. Podmínky pro dosažení převodu významného rizika na třetí strany by měly být plněny nepřetržitě.
4. Instituce, které jsou původci, by měly posuzovat závislost svých analýz transakcí, u nichž se uplatňuje převod významného rizika, na externích úvěrových hodnoceních, a vztah mezi těmito externími úvěrovými hodnoceními a interními úvěrovými hodnoceními.

Hlava II – Kritéria pro příslušné orgány v případě použití čl. 243 odst. 2 nebo čl. 244 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013

3. Kritéria pro určení, kdy mají příslušné orgány provést komplexní přezkum převodu významného rizika v případě použití čl. 243 odst. 2 nebo čl. 244 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013
1. S ohledem na sekuritizační transakce splňující podmínky pro dosažení převodu významného rizika v souladu s čl. 243 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 by příslušné orgány měly provést komplexní přezkum převodu významného rizika podle hlavy III odst. 4 až 10 těchto obecných pokynů v případě, že nastane kterákoli z okolností z níže uvedeného seznamu (který není vyčerpávající):
 - a. Z konkrétních informací vyplývá, že poměrná velikost (*thickness*) tranší sekuritizace, které se používají jako relevantní tranše pro prokázání převodu významného rizika podle čl. 243 odst. 2 nebo čl. 244 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, nemusí být dostatečná pro předpoklad souměřitelného převodu významného rizika na třetí strany s ohledem na i) zvláštní profil úvěrového rizika a ii) odpovídající objemy rizikově vážených expozic u sekuritizovaných expozic dané sekuritizace.
 - b. Pochybnosti ohledně správnosti určitého úvěrového hodnocení externí ratingové agentury.

- c. Ztráty, které vznikly ze sekuritizovaných expozic v předchozích obdobích, nebo jiné informace ukazují, že:
 - i. odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic do splatnosti transakce, který instituce provedla v souladu s čl. 243 odst. 2 písm. b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, může být příliš nízký na to, aby bylo možné považovat významné úvěrové riziko za převedené na třetí strany. Přitom je třeba vzít v úvahu celkovou splatnost transakce, včetně případné existence nadměrného rozpětí,
 - ii. míra, jakou sekuritizované pozice, pro které by se použil odpočet od kmenového kapitálu tier 1 nebo riziková váha 1 250 %, překračují odůvodněný odhad očekávané ztráty do splatnosti transakce, může být příliš nízká na to, aby bylo možné považovat významné úvěrové riziko za převedené na třetí strany.
- d. Vysoké náklady, jež instituci, která je původcem, vznikly v souvislosti s převodem úvěrového rizika na třetí strany prostřednictvím konkrétní sekuritizace, ukazují, že převod významného rizika formálně dosažený podle čl. 243 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 může být ve skutečnosti oslaben vysokými náklady na tento převod úvěrového rizika.
- e. Instituce, která je původcem, zamýšlí prokázat převod významného rizika na třetí strany podle čl. 243 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo čl. 244 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 při neexistenci ratingu externí ratingové agentury pro relevantní tranše.
- f. Sekuritizační transakce obchodních portfolií.
- g. Sekuritizační transakce s kupními nebo prodejními opcemi jinými než opce, o nichž se má za to, že nebrání účinnému převodu úvěrového rizika, v souladu s odst. 5 body 2, 3 a 4 těchto obecných pokynů.

Hlava III – Požadavky na příslušné orgány v případě použití čl. 243 odst. 4 nebo čl. 244 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v případě použití čl. 243 odst. 2 nebo čl. 244 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud nastala kterákoli z okolností podle hlavy II

4. Posouzení významnosti převodu úvěrového rizika

1. Příslušné orgány by měly posoudit dokumentaci a důkazy týkající se sekuritizace, jež předložila instituce, která je původcem, s cílem určit, zda bylo souměřitelné úvěrové riziko převedeno na třetí strany, a vyžádat si dodatečné informace, pokud jsou pro posouzení potřebné. Při tom by příslušné orgány měly v příslušných případech věnovat zvláštní pozornost zejména těmto faktorům:
 - a. objemy rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát vypočítané pro sekuritizované expozice před sekuritizací a odpovídající objemy a výše pro tranše, jež jsou po sekuritizaci převedeny, a tranše, jež si ponechala instituce, která je původcem,
 - b. pokud jde o instituci, která je původcem, prokazující převod významného rizika v souladu s čl. 243 odst. 4 nebo čl. 244 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, metody použité k prokázání toho, že je převedené úvěrové riziko souměřitelné s možným snížením kapitálových požadavků,
 - c. jestliže instituce, která je původcem, použila k prokázání převodu významného úvěrového rizika interní modely, otázka, zda jsou tyto modely náležitě spolehlivé, a pokud byly použity externí modely, otázka, zda jsou tyto modely začleněny do standardních procesů instituce, která je původcem, a zda tato instituce náležitě rozumí způsobu fungování modelu a předpokladům, na kterých je model založen,
 - d. jestliže instituce, která je původcem, použila na seskupení podkladových aktiv zvláštní zátěžové předpoklady, vhodnost těchto předpokladů a otázka, co ukazuje srovnání těchto předpokladů a výsledných odhadovaných ztrát s těmi, které se používají pro zátěžové testování v rámci dohledu, nebo s jinými empirickými zdroji takovýchto údajů, jako jsou ratingové agentury.
2. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce, která je původcem, dostatečné znalosti o podkladových aktivech, aby mohla provést patřičnou analýzu převodu úvěrového rizika, a měly by také zvážit, zda portfolio neobsahuje idiosynkratické riziko, jež není zachyceno v hodnocení úvěrového rizika nebo kapitálových výpočtech instituce, která je původcem. Idiosynkratické riziko je třeba zachytit prostřednictvím konzervativnějších předpokladů, než je standardní „základní“ scénář. Tento konzervativní přístup by se měl snažit zachytit idiosynkratické riziko, které může odpovídat případnému „zátěžovému“ scénáři.

3. V případě, že instituce, která je původcem, používá pro určení svých kapitálových požadavků po sekuritizaci regulatorní vzorec, měly by příslušné orgány zvážit, jak jsou kapitálové požadavky na sekuritizované pozice, jež si ponechala instituce, která je původcem, citlivé vůči změnám podkladových parametrů IRB. Jsou-li kapitálové požadavky na ponechané sekuritizované pozice vysoce citlivé vůči malým změnám těchto parametrů, je méně pravděpodobné, že bylo souměřitelné úvěrové riziko převedeno.

5. Posouzení strukturálních rysů

1. Příslušné orgány by měly posoudit, zda transakce nemá strukturální rysy, které by mohly oslabit tvrzený převod úvěrového rizika na třetí strany, tedy rysy jako volitelné vypovězení nebo jiná smluvní ujednání, která v případě tradičních sekuritizací zvyšují pravděpodobnost, že se aktiva vrátí do rozvahy instituce, která je původcem, a v případě syntetických sekuritizací zvyšují pravděpodobnost, že zajištění úvěrového rizika bude ukončeno před splatností transakce.
2. U tradičních sekuritizací by příslušné orgány neměly za škodlivé pro dosažení účinného převodu úvěrového rizika považovat pouze níže uvedené kupní opce poskytnuté institucím, které jsou původci, pokud tyto kupní opce instituci, která je původcem, neudělují právo odkoupit od nabyvatele dříve převedenou expozici za účelem realizace výnosů, ani jí neukládají povinnost znovu převzít převedené úvěrové riziko:
 - a. regulatorní kupní opce nebo daňové kupní opce, které lze uplatnit pouze v případě změn právního nebo regulačního rámce, jež mají dopad na obsah smluvního vztahu v rámci příslušné sekuritizační transakce nebo ovlivňují rozdělení ekonomických výnosů získaných z příslušné sekuritizační transakce kterýmkoli z jejích účastníků,
 - b. opce na zpětný odkup, které splňují podmínky uvedené v čl. 243 odst. 5 písm. f) nařízení o kapitálových požadavcích.

U syntetických transakcí nemusí příslušné orgány posuzovat kupní opce splňující kritéria uvedená v odst. 5 bodě 2 písm. a) nebo b).

3. Aby se předešlo nejistotě, je třeba dále uvést, že v případě tradiční sekuritizace by příslušné orgány u každé opce poskytnuté investorům do sekuritizace, s výjimkou opcí uplatnitelných jen v případě porušení smlouvy institucí, která je původcem, měly mít za to, že původci brání v dosažení účinného převodu úvěrového rizika.
4. U syntetických sekuritizací by příslušné orgány u každé opce poskytnuté investorům do sekuritizace nebo poskytovatelům zajištění úvěrového rizika, kterou lze uplatnit pouze v případě porušení smlouvy jinými účastníky transakce, měly mít za to, že instituci, která je původcem, nebrání v dosažení účinného převodu úvěrového rizika, pokud jsou splněny požadavky čl. 244 odst. 5 písm. c) nařízení o kapitálových požadavcích. Všechny ostatní opce

poskytnuté investorům do sekuritizace nebo poskytovatelům zajištění úvěrového rizika by měly být příslušnými orgány posouzeny, protože mohou vést k dodatečným kapitálovým požadavkům v důsledku nesouladu splatností.

5. Aby bylo zajištěno, že došlo k účinnému převodu rizika, měly by příslušné orgány posoudit, zda instituce, která je původcem, v minulosti zpětně odkoupila transakce za účelem ochrany investorů a zda se tato instituce řídila pravidly pro skrytou podporu stanovenými v článku 248 nařízení (EU) č. 575/2013.
6. Jestliže transakce zahrnují lhůty na doplnění, příslušné orgány by s cílem zajistit, že riziko bylo účinně převedeno, měly posoudit kritéria způsobilosti aktiv v podkladovém seskupení, jakož i minimální a maximální úvěrovou kvalitu způsobilých aktiv a zvážit také, zda aktiva nemohou být ve struktuře nahrazena za účelem ochrany investorů před ztrátami a současně zvýšit úvěrové riziko pro instituci, která je původcem.
7. Příslušné orgány by měly posoudit, zda transakce při svém vzniku neobsahují vložený mechanismus, jenž by v průběhu času neúměrně snižoval objem převodu úvěrového rizika z instituce, která je původcem, na třetí strany.

6. Nesoulad mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovými aktivy u syntetických sekuritizací

1. Příslušné orgány by měly zvážit, zda neexistuje nesoulad splatností nebo měn mezi poskytnutým zajištěním a podkladovými aktivy. Při posuzování splatnosti zajištění by příslušné orgány měly vyhodnotit otázku, zda by splatnost zajištění nemohla v praxi být zkrácena volitelnými vypovězeními nebo jinými rysy a jaký to má vztah k očekávané době selhání seskupení aktiv.
2. Příslušné orgány by měly posoudit nesoulad splatností u transakcí, kde lze seskupení aktiv doplňovat, protože instituce, které jsou původci, mohou ke konci období zajištění aktiva nahradit aktivy s delší splatností, a tím zvětšit případný nesoulad splatností.
3. Příslušné orgány by měly posoudit nesoulad měn v případě transakcí, u kterých mají seskupení aktiv jiný měnový profil než závazky. Pokud se takovýto nesoulad objeví, je třeba pro účely snížení kapitálových požadavků uplatnit obezřetné snížení hodnoty podle názoru příslušných orgánů. U nástrojů snižujících riziko, jako jsou měnové swapy, je třeba posoudit jejich vhodnost z hlediska zůstatku swapu, trvání samotného swapu a případných podmíněných spouštěcích mechanismů.

7. Otázky zajištění úvěrového rizika u syntetických sekuritizací

1. Je-li sekuritizace provedena synteticky, pomocí úvěrového derivátu nebo záruky, měly by příslušné orgány zajistit, aby zajištění úvěrového rizika splňovalo všechny příslušné požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 a poskytovalo dostatečnou jistotu zaplacení

tak, aby převod úvěrového rizika nebyl oslaben. Pokud je zajištění úvěrového rizika majetkové, je třeba posoudit ujednání o kolaterálu, včetně otázky, zda splňují všechny příslušné požadavky na majetkové zajištění úvěrového rizika stanovené nařízením (EU) č. 575/2013. Je-li zajištění úvěrového rizika osobní, měly by příslušné orgány posoudit, zda jsou zavedena vhodná ujednání zajišťující včasné zaplacení.

2. Příslušné orgány by měly posoudit, na jaké úvěrové události se získané zajištění úvěrového rizika vztahuje (např. zda zahrnuje standardní úvěrové události, jako jsou úpadek, neprovedení platby nebo restrukturalizace úvěrů).
3. Jestliže prémie zaplacené poskytovatelům zajištění úvěrového rizika nejsou uvedeny ve výsledovce instituce, která je původcem, měly by příslušné orgány posoudit, zda prémie zaplacené těmto poskytovatelům nejsou nadměrně vysoké v takové míře, že je oslaben převod významného rizika. To lze posoudit řadou způsobů, například přezkoumáním zaplacených premií ve srovnání i) s výnosy ze seskupení aktiv nebo ii) se ztrátami, které zajištění pokrývá, nebo iii) s reálnými tržními sazbami nebo iv) s nějakou kombinací těchto různých faktorů. Příslušné orgány by měly také zvážit, zda transakce nemá vedle premií jiné rysy, například poplatky, které fakticky zvyšují náklady na poskytnuté zajištění v takové míře, že bude převod úvěrového rizika oslaben.
4. Pokud se prémie platí předem nebo nejsou vázány na ztráty v seskupení aktiv, které je předmětem zajištění nebo jiné záruky, měly by příslušné orgány zvážit, zda tato skutečnost nesnižuje rozsah převodu úvěrového rizika.

8. Převod významného rizika na třetí strany

1. Příslušné orgány by měly posoudit, zda je významné úvěrové riziko převedeno na třetí strany, které nejsou s institucí, která je původcem, propojeny způsobem, jenž by mohl převod úvěrového rizika oslabit. Při posuzování převodu významného rizika by se příslušné orgány měly zabývat každým relevantním spojením mezi investory nebo poskytovateli zajištění úvěrového rizika a institucí, která je původcem, jakož i otázkou, zda tato instituce těmto třetím stranám neposkytuje významné financování.

9. Ratingy

1. Jestliže instituce, která je původcem, pro výpočet kapitálových požadavků pro své expozice vůči sekuritizaci používá metodu založenou na ratingu stanovenou v článku 261 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by příslušné orgány posoudit, zda má zvolená ratingová agentura patřičné zkušenosti a odborné znalosti ohledně hodnocené kategorie aktiv, pokud je to příslušným orgánům známo.

10. Interní zásady pro posuzování převodu úvěrového rizika a převodu významného rizika

1. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce, která je původcem, vhodné interní zásady pro provádění vlastních posouzení převodu úvěrového rizika a převodu významného rizika. To by se mělo týkat nejen počátečního posouzení transakce, když instituce, která je původcem, poprvé usiluje o vyloučení sekuritizovaných expozic z výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, ale zohledněno by mělo být také průběžné posuzování převodu významného rizika po dobu trvání transakce.

Hlava IV – Požadavky na instituce, které jsou původci

Část 1 – Obecné požadavky na všechny transakce, u nichž se uplatňuje převod významného rizika podle článků 243 a 244 nařízení (EU) č. 575/2013

11. Požadavky týkající se převodu významného rizika

1. Instituce, které jsou původci, by měly příslušnému orgánu poskytnout veškeré vyžádané informace o sekuritizacích, u kterých zamýšlejí prokázat převod významného rizika, aby mohly příslušné orgány provádět posouzení převodu významného rizika na třetí strany v souladu s hlavami I až III těchto obecných pokynů.
2. Instituce, které jsou původci, by měly příslušnému orgánu oznámit přinejmenším každou sekuritizaci, u které zamýšlejí prokázat převod významného rizika a která se svou strukturou a složením portfolia nepochybně odlišuje od dřívějších transakcí, které daná instituce oznámila.

12. Správa a řízení a zásady týkající se posouzení převodu významného rizika

1. Instituce, které jsou původci, by měly mít zaveden proces správy a řízení pro hodnocení transakcí, u kterých uplatňují převod významného rizika. Tento proces by měl zahrnovat podrobnosti o příslušných výběrech, případný interní postup schvalování, důkazy o patřičném zapojení zúčastněných stran a vhodný auditovatelný postup dokumentace.
2. Instituce, které jsou původci, by měly mít vhodné systémy a kontrolní mechanismy týkající se převodu významného rizika prostřednictvím sekuritizace, mimo jiné pro průběžné sledování požadavků na převod významného rizika, alespoň jednou za čtvrt roku, a to až do splatnosti příslušných transakcí.
3. Instituce, které jsou původci, by měly mít zavedeny zásady a metodiky zajišťující trvalé plnění všech požadavků na převod významného rizika podle článků 243 a 244 nařízení (EU) č. 575/2013.

Část 2 – Zvláštní požadavky na instituce, které jsou původci, za účelem dodržování čl. 243 odst. 4 nebo čl. 244 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013

13. Řízení rizik a vlastní posouzení

1. Instituce, které jsou původci, by měly mít zavedeny zásady a metodiky zajišťující, aby případné snížení kapitálových požadavků, jehož tyto instituce sekuritizací dosáhnou, bylo odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany.
2. Zásady institucí, které jsou původci, pro převod významného rizika by měly být součástí jejich širších strategií rozložení kapitálu. Zejména by zásady institucí, které jsou původci, pro převod úvěrového rizika a převod významného rizika na třetí strany měly určovat, jak transakce, u nichž se uplatňuje převod významného rizika, zapadají do celkových strategií řízení rizik a do rozložení vnitřně stanoveného kapitálu těchto institucí.
3. Instituce, které jsou původci, by měly posoudit rizika spojená s každou potenciální transakcí uplatňující převod významného rizika, včetně posouzení rizika podkladových aktiv, posouzení samotné struktury sekuritizace se zohledněním úvěrového rizika tranší a dalších významných faktorů, které ovlivňují podstatu převodu úvěrového rizika.
4. Při posuzování převodu významného rizika by instituce, které jsou původci, měly také zhodnotit, zda je možné snížení kapitálových požadavků v souladu s dosaženým ekonomickým převodem úvěrového rizika, a to například srovnáním účinků sekuritizace na ekonomický kapitál institucí, které jsou původci, a na kapitálové požadavky těchto institucí.
5. Instituce, které jsou původci, by měly analyzovat, zda si mohou vzhledem ke svému zisku, kapitálu a celkové finanční situaci se zachováním obezřetnosti dovolit zaplatit prémie splatné v rámci příslušných transakcí.

14. Další požadavky

1. Instituce, které jsou původci, by měly používat vhodné metody a postupy pro posouzení a prokázání převodu významného rizika.
2. Instituce, které jsou původci, by při posuzování převodu významného rizika měly posoudit očekávané ztráty i neočekávané ztráty ze sekuritizovaných aktiv až do splatnosti transakce.
3. Instituce, které jsou původci, by měly posoudit strukturu transakce a strukturální rysy sekuritizace, například otázku, zda je transakce hotovostní, nebo syntetická, veškeré techniky zajištění či případný nesoulad splatností.

4. Za účelem identifikace faktorů, které mohou ohrozit převod úvěrového rizika a převod významného rizika na třetí strany, by instituce, které jsou původci, měly u transakce zhodnotit míru snížení úvěrového rizika nebo převodu úvěrového rizika, a to se zohledněním mimo jiné těchto faktorů v příslušném rozsahu:
- a. srovnání současné hodnoty premií a dalších nákladů dosud nezohledněných v kapitálu se ztrátami ze zajištěných expozic ve škále různých zátěžových scénářů,
 - b. ocenění transakce ve vztahu k tržním cenám, včetně příslušného zohlednění plateb premií,
 - c. načasování plateb v rámci transakce, včetně možných časových rozdílů mezi vytvořením rezerv na zajištěné expozice nebo odepsáním těchto expozic ze strany institucí, které jsou původci, a platbami ze strany poskytovatele zajištění,
 - d. přezkum příslušných dat pro uplatnění vypovězení s cílem posoudit pravděpodobné trvání získaného zajištění úvěrového rizika ve vztahu k možnému načasování budoucích ztrát ze zajištěných expozic,
 - e. posouzení úvěrového rizika protistrany, zejména analýza toho, zda by určité okolnosti nemohly vést ke zvýšené závislosti institucí, které jsou původci, na protistraně poskytující zajištění úvěrového rizika v době, kdy je současně oslabena schopnost této protistrany plnit své závazky,
 - f. povaha vztahů mezi různými subjekty, které se účastní transakce (původcem, organizátorem, investory, poskytovatelem zajištění atd.),
 - g. existence skrytých forem úvěrového posílení,
 - h. poměrná velikost (*thickness*) mezaninových a podřízených tranší ve vztahu k profilu úvěrového rizika podkladových expozic a
 - i. posouzení úvěrového rizika podkladových aktiv: to lze provést prostřednictvím zátěžového testování podkladových aktiv, posouzení platebního profilu expozice vůči úvěrovému riziku podkladových aktiv či hodnocení klíčových faktorů úvěrového rizika (tj. LGD, PD, EAD atd.).

Hlava V – Závěrečná ustanovení a provádění

Vnitrostátní příslušné orgány by měly tyto obecné pokyny provést tak, že je do šesti měsíců od jejich přijetí začlenění do svých postupů dohledu. Následně by měly vnitrostátní příslušné orgány zajistit, aby se instituce těmito obecnými pokyny plně řídily u všech transakcí provedených po přijetí těchto pokynů.

Příloha 1 – Šablona pro podávání zpráv určená příslušným orgánům

Název příslušného orgánu	Transakce X
Datum posouzení vnitrostátním orgánem dohledu:	DD/MM/RRRR
Výsledek přezkumu vnitrostátním orgánem dohledu:	
Nařízení o kapitálových požadavcích – použitý článek:	(čl. 243 odst. 2, čl. 243 odst. 4, čl. 244 odst. 2, čl. 244 odst. 4)
Důvody komplexního posouzení:	(hlava II odst. 1 obecných pokynů, jiné)
Transakce obsahuje kupní opce původce:	(ano, ne)
Typ kolaterálu:	(cenné papíry kryté hypotečními úvěry na obytné nemovitosti, cenné papíry kryté hypotečními úvěry na nebytové nemovitosti, studentské půjčky, podnikové úvěry, úvěry s pákovým efektem, úvěry na nebytové nemovitosti, financování obchodu atd.)
Referenční měna:	
Pomyslná hodnota transakce (v ref. měně):	miliony
Rizikově vážená aktiva (RWA) před sekuritizací (v ref. měně):	miliony
Kapitálové odpočty před sekuritizací (v ref. měně):	miliony
RWA ekvivalent kapitálových odpočtů před sekuritizací (v ref. měně):	= kapitálové odpočty před sekuritizací (v ref. měně) / 8 %
Celkový RWA ekvivalent před sekuritizací (v ref. měně):	= RWA ekvivalent kapitálových odpočtů před sekuritizací (v ref. měně) + rizikově vážená aktiva (RWA) před sekuritizací (v ref. měně)
Rizikově vážená aktiva (RWA) po sekuritizaci u ponechaných tranší (v ref. měně):	miliony
Kapitálové odpočty po sekuritizaci (v ref. měně):	miliony
RWA ekvivalent kapitálových odpočtů po sekuritizaci (v ref. měně):	= kapitálové odpočty po sekuritizaci (v ref. měně) / 8 %
Celkový RWA ekvivalent po sekuritizaci (v ref. měně):	= RWA ekvivalent kapitálových odpočtů po sekuritizaci (v ref. měně) + rizikově vážená aktiva (RWA) po sekuritizaci u ponechaných tranší (v ref. měně)
Cílové snížení rizikově vážených aktiv (RWA) (v ref. měně):	celkový RWA ekvivalent před sekuritizací (v ref. měně) – celkový RWA ekvivalent po sekuritizaci (v ref. měně):
Cílové snížení rizikově vážených aktiv (RWA) (v %):	cílové snížení rizikově vážených aktiv (RWA) (v ref. měně) / celkový RWA ekvivalent před sekuritizací (v ref. měně)
Tranše první ztráty (v ref. měně):	miliony
Tranše první ztráty (v %):	%
Tranše první ztráty ponechána?	
Ponechané % tranše první ztráty:	%
Mezaninová tranše (v ref. měně):	miliony
Mezaninová tranše (v %):	%
Mezaninová tranše ponechána?	
Ponechané % mezaninové tranše:	%
Přednostní tranše (v ref. měně):	miliony
Přednostní tranše (v %):	%
Přednostní tranše ponechána?	
Ponechané % přednostní tranše:	%
Dolní hranice (<i>attachment point</i>) převedeného rizika (%):	%
Horní hranice (<i>detachment point</i>) převedeného rizika (%):	%
Velikost referenčního portfolia (v ref. měně):	miliony
Očekávané ztráty (v ref. měně):	miliony
Očekávané ztráty (v %):	= očekávané ztráty / velikost referenčního portfolia
Očekávané ztráty + neočekávané ztráty (v ref. měně):	miliony

Název příslušného orgánu	Transakce X
Očekávané ztráty + neočekávané ztráty (v %):	(očekávané ztráty + neočekávané ztráty) / velikost referenčního portfolia
Převod rizika uplatňovaný institucí, která je původcem (%)	%
Kvalitativní informace o posouzení	<p>Vnitrostátní orgán dohledu by měl uvést popisné informace o posouzení převodu významného rizika a klíčových aspektech zvažovaných při schvalování, týkajících se mimo jiné strukturálních rysů (včetně kupních opcí původce), otázek souvisejících se syntetickými sekuritizacemi, převodu významného rizika na třetí strany, ratingů atd. (v příslušných případech).</p>